

דת ומדע במגרש המשחקים החדש של החיים

מראת ידע 11/2022

ד"ר ברכה קליין תאיר

- מה גורם לשרשרת חרוזים להיקרע ולכל החרוזים להתפזר? מה שומר על השרשרת?

מרבית האנושות עדיין חיה את חייה בלי להבין מאומה ולכן, היא אוחזת בצופן ויסודות חיים שאינם מאפשרים לה לפרוש כנפיים ולחזור הביתה. היא אוחזת בצופן ויסודות חיים שמקבעים אותה בפרדיגמה המכאנית – פונקציונלית של החיים ולפיכך, אנחנו עדים לכל הייסורים, הקשיים, ההקצנות, הלוחמנות, הפשיעה, השליליות שהולכים וגואים. למרות כל הקורסים, הסדנאות, הטיפולים שהיא חווה, היא בקושי התקדמה 2 ס"מ.

וזאת למה?

כל עוד ההתפתחות שלנו לא מחוברת לשורש האמת ולזרע המהות של הבריאה, במילים אחרות - לאור עליון (אומגה 8-9), ההתקדמות שלנו תהיה איטית.

מי שמחובר לשורש יודע כי הגיע זמן אמת, הגיע זמן ההתעוררות מהמציאות שסיימה את תפקידה: עידן גנטי של חומר, צורה, ענפים, מוות, ומתחיל עידן קדוש של אור, שורשים, אלמוות. כלומר, הכוללות האנושית אשר מתגלמת על פלנטת ארץ בעזרת גוף החומר שלה, צריכה להיות מוכללת בממדים סולאריים מתקדמים בהרבה עם גוף האור שלה. אלה הם ממדים עדינים, שקופים, עם עוצמת מוח מאקרו ותודעה אוניברסלית, אמת מוחלטת, היכולת הכל יכולה.

הטרנספורמציה מחומר לאור היא התוכנית הקוסמית החדשה שכולנו חייבים להתנסות בה, מי עם ייסורים ומי עם טיפוס מודע אל עבר הקומה ה-100, קומת התכלית הקיומית.

כדי להאמין בתוכנית, אין שום הכרח להאמין באף אל דתי ובאף מיתוס דתי, או בתקשור כלשהו, כי מחד, הבריאה הינה מעבר לתודעה דתית או לדוקטרינה דתית ומאידך, השורש והזרע של הבריאה נמצאים בכל אחד מאיתנו.

כל התוכניות לאבולוציה שהורדו לפלנטה במשך כ- מיליארד שנים לא היו דוקטרינות דתיות אלא תוכניות רוחניות – אוניברסליות. רק התוכנית האחרונה (6000 שנים) - התוכנית לאבולוציה ארצית – דתית שלווה בתבטי הקודש השונים הייתה אכן דתית כי בגלל נפילת התודעה האנושית היה צריך להטמיע בתודעה האנושית בשנית תודעת אל/אמונה שמעל דעת. אלא ששוב האגו האנושי השאיר את התודעה בגודל 'חור מנעול' והתוכנית הפכה לדוקטרינות דתיות (תיאולוגיה) הנמצאות במאבק ביניהן על בלעדיות: האל שלי (ה-אל הפך לרבים, עם שמות שונים בהתאם לתרבות ולדוקטרינה הדתית¹), הספר שלי, הדת שלי. כל הדתות הפכו לקרדום לחפור בהן לתועלות אישיות. לפיכך, האלימות, הקנאות והרדיפות את האחר והשונה, הרדיפות אחר 'שטחים' בשם האל, גרמו לסבל אנושי רב כל כך לאורך אלפי שנים והדבר אף התעצם בסוף המאה ה-20 תחילת המאה ה-21.

הגענו לתחילת המאה ה-21 כאשר רוב האנושות נמצאת עדיין בתודעה ארצית – דתית. גם אם האדם חילוני, או אתאיסט, הוא פועל על פי תבניות ארציות - דתיות: אגו דומיננטי, האמת שלי, חיפוש המוכר והידוע, ציות לאוטוריטות, הישענות על קבילים, נפרדות, השוואתיות, ביקורתיות, לחפש 'מוסכים' לתיקונים, לחשוב ליניארית אופקית, להיצמד לחומר, לתשוקה, להתמכרות, לתענוגות, לאלימות, ללוחמנות, לקיבעון מחשבת.

המהפכות הדתית, המדעית ותנועת ההשכלה, אומנם קידמו את האנושות, אבל הרחיקו אותנו מהמהות, מהרוח. התוצאה: בקושי התקדמנו 2 ס"מ במעלה סולם הטיפוס. אנחנו ממשיכים להיות בתוך מערכת יחסים דיכוטומית (טוב/רע, יפה/מכוער, מצליח/נכשל, שלי/שלכם וכד'), מוגבלת, מסווגת, נפרדת, מעכירה ומצמצמת, הנובעת מממד שורד הנתון להשפעות הסביבה (מה יגידו, האם יאהבו אותי, האם מעריכים אותי, האם אני אהוד ועוד). הדת, המדע והטכנולוגיה הפכו את חיינו לתוכנית בבקשתך שמאפשרת לנו להגשים כל משאלה וגחמה. אנחנו הכי מאריכי ימים, הכי בריאים, הכי מטופחים שהיינו אי פעם, אבל מצד שני גם הכי אלימים, דיכאוניים, בודדים ואובדניים. "הכול מדהים ואף אחד לא שמח", בלשונו המדויקת של לואי סי קיי. הפערים חברתיים רק הולכים ומתרחבים. המודרניזציה גרמה לאנשים לחיות בסוג של יוהרה, והשכיחה מהם את העובדה שהם חלק ממה גדול יותר מהם עצמם. חוסר היכולת לראות את האדם ואת הדברים שהוא יוצר כחלק בלתי נפרד מהיקום שיצר אותו, מובילה את האנושות למבוי סתום.

התוצאה: פערים חברתיים הולכים וגדלים, קיום רעוע, מלחמות, מאבקים, רמאויות, גזלה ועוד. אנחנו מייצרים המון שליליות שעולמנו הזקן כבר לא יכול לשאת יותר. לצערי, רובנו שחיים ב'מחילת הארנב' דואגים רק להישרדות שלנו. בקיצור, **אחרינו המבול!!!**

¹ לו היינו סופרים את שמות האלים ובעלי המשימה הקוסמיים בהתאם לסדר ההיררכי של התקנה האוניברסלית, התודעות שלנו לא היו מסוגלות לתפוס אותם. השרשרת שתיווצר היתה מכילה את המרחק שבין הפלנטה לבין הירח. כלומר, האלוהות מתפקדת ברמה האישית (חוויה אבולוציונית), הקדם-אישית (מחשבה מכוונת) והעל-אישית.

בגלל הסטייה מהתוכנית דתית – ארצית וצמצום העוצמה הפלנטרית - אנושית, בתחילת שנות ה-2000 נדרש קוסמוס להוריד תוכנית חדשה לאבולוציה – "ספר הידע" - שהינה אוניברסלית ומוכללת (תדר 76). אין היא תוכנית דתית או דוקטרינה דתית והספר אינו קדוש, אלא מכליל בתוכו את כל כתבי הקודש שהורדו לפלנטה (מסרים ותדרים) + ידע קוסמי חדש ועוצמתי. התוכנית לא שייכת ללאום מסוים או לאדם, ולא מקדשת מקום. תפקידה הוא שכל אחד ימצא את האדם האמיתי שהוא/את מהותו האדירה. במילים אחרות, מציאת המהות משמעה לחזור הביתה, לכוללות הרוחנית, נקודת המוצא האמיתית, יקום 2, הקומה ה-100 (גן העדן האמיתי של האנושות, ממד 10. בדתות היעד הוא להשיג את גן העדן שהוא ממד 4). לפיכך, בנתיב זה כל אחד **אחראי לעצמו – אדון לחייו – הבורא של עצמו.**

התוכנית החדשה בעצם שוזרת יחדיו 3 גישות שונות לדת התיאולוגית: גישת "היש" שהיוונים הקדמוניים ויורשיהם המערביים היו נציגיה: הם ראו את העולם ואת האמת מתוך "היש" שאיננו בהישג ידם של בני האנוש לדעת אותם (האידיאות של אפלטון, אריסטו). גישת ה"אין" - האמונה המונותיאיסטית: מאמינה בקיומו של אל טרנסצנדנטי, וגורסת שהאמת האלוהית לא ברת ידיעה אי פעם - ה"אין", ורק שיקופיה נגלים לפנינו. גישת האמונה הפנתיאיסטית אשר שפינוזה הוא נציגה הבולט: מאמינה כי האדם, היקום ואלוהים זהים ומשקפים זה את זה (אין מציאות טרנסנדנטית).

כלומר, התוכנית החדשה שוזרת בין אינות (האין) לכוליות (היש) ובין כוליות לאינות. במילים אחרות, ישנה שזירה בין דת/רוחניות (אין) לבין מדע (יש). הקצה ההתחילי של השזירה הוא **אמת-כל; אמת** שאינה שייכת לאף קטגוריה של אלים/בוראים/פילוסופים/אנשי אמונה/דתות, אלא היא עומדת בפני עצמה כספירת מהות, כספירה המכילה את מלוא הפוטנציאל של בריאת אלפא שלנו: את כל הידע, הסודות, התוכניות, החוקים והתקנות. היא המקור – השליל האוניברסלי - להשתלשלות כל העולמות, כל האלוהויות, הבוראים, השליטים, האדונים, הנבראים הקוסמיים. המרחק מ"אמת-כל", מכתוב את רמת ההצפנה של עושר הבריאה.

העוצמה המפוארת של הטכנולוגיה תדחוף אותנו יותר ויותר לעבר האלוהי הלא דתי. התפקיד שלנו הוא להמשיך לשאול שאלות.

אם סודות הבריאה מוסתרים בתוך "האל" – אמת-כל, ואם בתהליך ההשתלשלות בצלמו נבראנו, הרי שאמת-כל נמצא בתוך גן המהות שלנו. אנחנו ספרייה קוסמית מהלכת על שתיים, רק מוצפנת. לפיכך, המעט שאנחנו מודעים לו בעזרת הדת כדוקטרינה, המדע והטכנולוגיה, מושלך על הכלל ומייצר הנחות יסוד רבות שאינן רלוונטיות. לכן, חיינו מצומצמים למציאות החומר בלבד, למציאות של "חור מנעול". לצערי, זאת מציאות שהביאה לשקיעתה של הפלנטה בביצה שלילית עכורה ואנחנו איתה. עם פתיחת השמיים לתוכנית החדשה, כל האירועים הנוגעים באקלים, בטבע, באירועי מוות המוניים, כל הייסורים, המגפות, המחלות והמכות

הכלכליות, לכולם יש תפקיד: עלינו להתעורר מארציות לאוניברסליות, או שניפול מגשר הסיראט, הגשר אליו נדחפנו לאחרונה שמוביל אותנו לאוניברסליות.

האם כעת, לאחר הסקירה המתומצת לגבי התקופה והתוכנית החדשה לאבולוציה אנחנו מבינים יותר את הסיבה שאנחנו בכלל נושמים? מה באנו להשיג בחיים אלה? מדוע אנחנו חווים ייסורים? מהן הסיבות להחלטות שאנחנו מקבלים? מדוע אנחנו מתנהגים כפי שאנחנו מתנהגים? מדוע אנחנו ממשיכים לשתות את השפע בתוכו אנחנו קיימים עם קשית? מדוע אנחנו בכלל נפגעים, נעלבים, מכבים את האור של האחר, לשוננו רעה, אוזנינו אטומות והראייה שלנו מוגבלת? מדוע אנחנו ממשיכים ללחוץ על "הברקס" במקום על הגז, כאשר טנק "הדלק" שלנו מלא ומחכה שננוע?

מה שהיה כבר לא יכול להיות יותר. המדרגות המוכרות והאשלייתיות הסתיימו.

העולם משתנה, האדם משתנה, הגנים משתנים, העוצמות משתנות, הסדר משתנה, הפוטנציאל משתנה. הכל משתנה כדי שנוכל לחזור לפסגת ההוויה שאנחנו.

האם אנחנו מסוגלים לעצב מדרגות חדשות שיוציאו אותנו מ'מחילת הארנב' ויובילו אותנו בנתיב האוניברסלי אל פסגות התכלית הקיומית, הקומה ה-100, או נחכה לכל הייסורים על מנת להתעורר? האם אנחנו מוכנים להניח לכלי הדעת, לשיפוטיות, לביקורתיות, לספק, לפחד, לחוסר הביטחון, ופשוט להיכנס למגרש המשחקים החדש (הזירה) הפועל על פי חוקי משחק חדשים?

לצער רובנו לא. רובנו ממשיכים להתנהל כמתים מהלכים, עיוורים מלראות את העושר – השפע הקיים בתוכנו וסביבנו, כי כולנו בחרנו במודע או שלא במודע לשחק במגרש המשחקים המכאני-פונקציונלי של החיים (רובנו עדיין נמצאים 'במערה' במשל של אפלטון): היאבקות, כדורגל, כדורסל, מירוץ מכונות, טניס, מירוץ אופניים, טיפוס הרים, ריצת מרתון, עסקי הנהנתנות, עסקי ההתמכרויות, עסקי הייעוץ והאימון ועוד. כל מגרשי המשחקים האלה הפכו לעסק המניב כסף!!! כלומר, מגרשי המשחקים המסורתיים מתמקדים בעושר המושג כתוצאה מתחרות, מהישרדות של הכשירים, מסגידה לערכים גשמיים וממאבק על הדולר הנכסף. במשחקים האלה אנחנו רוצים להוכיח שאנחנו צודקים, הכי מצליחים, מוכשרים, חזקים, מתעשרים. לשם כך אנחנו מוכנים לקחת את עצמנו גם לקצה גבול היכולת, אפילו במחיר הקטל. מסוגלים לשבור את מחסום הכאב והתסכול.

לעומת זאת, התוכנית החדשה לאבולוציה ציירה מגרש משחקים טכנולוגי – אוטופואטי. מגרש המשחקים החדש מבוסס על צופן ויסודות חיים חדשים ונקרא המגרש האדוניתי: כל אחד אדון ביתו הפנימי, אדון חיון, הגה החיים בידיו, הוא פועל להרחיב את מפתן הזיכרון, לשחרר עוצמות חבויות, לאסוף עוצמה לעוצמה (לא משאירים פירור של סוגי המזון השונים שהוגשו לנו על הצלחת) ולטפס אל עבר פסגת הקומה ה-100. במגרש

זה אנחנו מתחרים רק כנגד עצמנו (המאבק בין זהות האגו למהות הרוח). אנחנו משתנים רק בעצמנו (ולא דורשים מהאחרים להשתנות כדי שיהיה לנו נוח). אנחנו בוראים רק את מציאות קיומנו (אף אחד לא אשם במה שקורה לי).

דומה הדבר לטיהור כוס בוץ בעזרת מים טהורים.

Multiple Skills של מאסטרים אוטופואטיים:

1. פועלים בעזרת: תודעת משימה (מחברים לתכלית) – חופש בחירה (אחריות על כל החלטה ובחירה) – תודעת התקנה (עבודה עם סדר אדוניתי חדש של חוקים ותקנות + עשרת הדיברות האוניברסליות + מידות רוחניות + מידות אדוניתיות + מצפון אוניברסלי), כדי לבנות שדה מגנטי עוצמתי ובריא.
2. פועלים על פי צופן חיים חדש: להיות – לגלות – להשיג (ולא ההיפך).
3. יודעים לעשות אבולוציה = שינוי צורת החומר לאור = השתנות תמידית = מהפכה שקופה בה אנחנו מתערטלים מכל גופי החומר הדחוסים, המלבושים הזהותיים – אישיותיים, מכל הטיפולוגיות – רשימות המלאי, מכל הפרשנויות/עצי הדעת הרבים, מכל האיסורים, מכל הקיבעונות, מכל ההתניות וההרגלים, משחררים אחיזה במזבח ארץ = משחררים את האגו מכס המלכות, הופכים לעירומים ושקופים. משיגים את 'הדמעה', 'הטיפה', המהות האדירה. משיגים חירות רוחנית. משיגים תודעת אל = תודעת התקנה הקוסמית.
4. עובדים עם אנרגיה קרה (במקום לוחטת ומתלהמת) המאפשרת לעשות אבולוציה/טרנספורמציה ממקום של שקט פנימי, ללא תגובתיות, בזרימה והרמוניה, בניטרליות. כלומר, עוברים מרשת פרוטון – אלקטרון – פרוטון (חומר) לרשת אלקטרון – פרוטון – אלקטרון (אור קריסטלי, מוח תא).
5. מתנהלים כמדעני האמת: הופכים ידע רב ערוצים למציאות קונקרטיה חדשה.
6. מנהלים את מערכת היחסים בין אורות לכלים, בין שורשים לענפים, בין דת/רוחניות למדע. מסתקרנים, חוקרים, שואלים, מפרקים, מרכיבים, מתנסים, ממציאים.
7. מעצימים את המוח (בינה – היגיון – מודעות – תודעה אוניברסליים): מושכים אנרגיות עוצמתיות (במיוחד אומגה 8-9), מחוללים מהר יותר את מחולל המוח, פותחים ארכיבים של הספר החי שאנחנו, חושפים את מהותנו – את ה'אמת-כל' שאנחנו - את כספת האוצרות שאנחנו, עורכים מחדש את התכנים המתגלים (מעננים, מאיינים, משנים תיג), סותמים את החורים בכברה, אוספים עוצמה לעוצמה ומטפסים. במילים אחרות: הופכים להיות EDIT-OR.
8. הופכים למרפאים: מתחברים אל השורש, אל המקור, אל האור העליון, אל הטבע האמיתי של כל הדברים (הדרך הנכונה לרפא כל מחלה ולהתגבר על פחד, תסכולים, חרדות).
9. מחברים בינה עם לב ('עמוד שדרה' חיובי: אנרגיה – מחשבה – אהבה).

10. מפתחים גמישות גבוהה ויצירתית: היכולת להחליף סטים/תבניות - cookie cutters/פרדיגמות/תיוגים/רשתות של אנרגיות/זהויות/מחשבות/רצונות/אמונות.
11. מפתחים כושר טיפוס ממוקד למאקרו = השתוות "צורה". מתנהלים על חוד התער (לוליון). עוברים 4 תחנות כאשר בכל תחנה מסוגלים לצאת ולהיכנס לגופים שונים, לכדנים שונים התואמים למדיום ההתגלמות.
12. מפעילים אוקטבה של אינטליגנציות.
13. נמצאים בהודיה, בהכנעה, בענווה.

מי שיש לו "למה" שלמענו יחיה, הוא יוכל לשאת כמעט כל "איך" (ניטשה).

מבקשת להתמקד קצת יותר לעומק בסעיף 5: כדי שנצליח לפרוץ את גבולות התודעה הארצית עלינו לנסות ולחבר 2 מדיומים כביכול נוגדים: **דת ומדע**. או במילים מדויקות יותר (בגלל הקונוטציה); **רוחניות ומדע**. רק בעזרת השילוב ביניהם, נצליח לצאת משלשלאות המדיום הארצי - דתי ולטפס אל עבר המדיום האוניברסלי. נוכל להתחבר אל שורש האמת (הבריאה) ואל זרע המהות (האנושות).

בגלל ההפרדה בין מדע לדת/לרוחניות, בין חקירה לאמונה, חלק גדול מתפישותינו בנוגע ליקום עוצר הנשימה בתוכו אנחנו מתקיימים... **לכן שגוי**. נכון הדבר גם לגבי התפישה השגויה שלנו את עצמנו. לכן, רובנו חיים בתוך מציאות שאחרים יוצרים, ורק מעטים יוצרים מציאות שאחרים חיים בה. ממשיכים לחיות במציאות המתוחמת על ידי חמשת החושים הארציים ולכן בגדול היא אי-ודאית. ניתן לומר כי בחרנו לחיות ברמת הכרת עליה אנחנו מניחים את מחשבותינו (נוחות אגואיסטית, החיפוש אחר "כף נעליים").

אנחנו צריכים להיות מסוגלים להשתחרר מהחיים שתכננו כדי שנוכל ליהנות מהחיים שמחכים לנו.

רוחניות ומדע מתארים שתי מציאויות הנמצאות בשזירה לא נראית. השילוב ביניהם הכרחי על מנת לפוגג את המסתורין של הסודות ולהיחשף לאמת גדולה יותר שלעיתים היא הפוכה למה שידענו. גילוי האמת הכרחי כיום לאבולוציה = שינוי צורה של התא - הרצון - המחשבה - התודעה, מאחר ואמת, מעבר לתוכן, היא ממד של אנרגיה עוצמתית, ממד של מהות (הקומה ה-100 הינה ממד של מהות אור). לשם כך עלינו ללמוד לחבר בין האור העליון (אומגה 8-9 ומעבר) - השורש - המקור, האמת - מחשבת הבריאה - החוקים = השורה העליונה, לבין הענפים בארציות = השורה התחתונה. לכל ענף למטה יש שורש למעלה שמזין אותו. יחד עם זאת ישנו חוק אולטימטיבי אחד שהוא נכון לעליונים ולתחתונים: כבוד ליצור האנוש - הוא כבוד לאל. במילים אחרות, ואהבת לרעך כמוך (השתוות צורה לאל). אם לא נזין את הענפים/השורה התחתונה באור עליון,

באמת, בעושר, הענפים יתייבשו ויפלו (לכן רבים חווים מחסור). כאשר יש חיבור טוב, יש ברכה/הברכה (השרשה)/ויברך (הכנעה).

גם סוקרטס וגם גדל טענו כי דת (הכוונה לרוחניות) ומדע הינם שלם. לא יכולה להיות למידה/מדע ללא דת/הידיעה שאינה יודעת, ולא יכולה להיות דת ללא למידה. יחד עם זאת, חשוב שבין כי הטבע הרוחני "מוכיח" את עצמו שונה מהמדע.

כשאלברט איינשטיין נשאל פעם על הקשר בין מדע (science) ודת (religion) הוא ענה באמירה מפורסמת: *Science without religion is lame (נכה), religion without science is blind (עיוור)!*

יחד עם זאת חשוב להבין כי אין לצפות לדבר מתודעה שעדיין לא הבינה את משמעותו של האל והסדר האלוהי במחשבת הבריאה בתודעה אוניברסלית ולא בתודעה דתית כדוקטרינה. כלומר, תחילה יש להשיג הגשמה דתית (התוכנית לאבולוציה דתית – ארצית בת 6000 שנה). לאחר שהתאים התמלאו באנרגיה 72, יש לעלות על הנתבי האדוניתית ולהשיג תודעה אוניברסלית. את הטרנספורמציה ניתן לעשות רק על ידי שילוב בין רוחניות למדע.

עבודה מדעית עוסקת בפשט וברמז של מציאות הפרד"ס לפיכך, היא עוסקת במציאות החושית – מציאות הענפים. בעוד שעבודה רוחנית עוסקת בדרש ובסוד של מציאות הפרד"ס לפיכך, היא עוסקת בשורשים, באור העליון, במחשבת הבריאה, בחוקים ובתקנות הקוסמיים.

המדע מקדם את האנושות בעזרת **מאמץ שכלי**: חקירה, שאילת שאלות, פירוק והרכבה של המציאות האפיסטמולוגית (מציאות ההכרה, ההגדרה), כאשר מנוע התנועה הנו האגו (עוצמה המנהלת את פוטנציאל העולם). רוחניות לעומת זאת יודעת **בידיעה שאינה יודעת** את צפונות הבריאה ואת המציאות האונטולוגית (מציאות נעדרת הצורה, פוטנציאל אינסופי), כאשר מנוע התנועה שלה הוא אמונה/עבודת אל, לא במובן הדתי (עבודת אל במובן הדתי היה נכון למדיום ארץ), אלא במובן התודעתי; **כפי שלמעלה כך למטה**.

רוחניות משתייכת לסולמות של תדר, של עוצמה. היא מציגה "מה": מזכירה לכולנו כי האמת והמציאות האמיתית נוכחות במדיומים בלתי נראים שאין לנו את העוצמה לגלותם ולכן, אינן ניתנות להוכחה או להפרכה. במילים אחרות, המציאות הרוחנית הינה מציאות של שורש – מקור – אנרגיה – פוטנציאל. לפיכך, נדרשת אמונה שמעל דעת בעוצמה שאנחנו, במציאויות עלומות, בעוצמות האנרגטיות שכתבי הקודש מילאו את תאינו, בידע הגבוה הנוגע במחשבת הבריאה, באלוהות, בחוקים המוחלטים, באדם, באמת מוחלטת, בתוכניות השונות לאבולוציה, המוצפן בכתבי הדת השונים (כמו הקבלה). אבל מעבר לאמונה, אנחנו נדרשים להרבה **סקרנות** שמניעה את תנועת החיפוש **וההתנסות** ללא פחד.

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

המדע שייך לסולמות המערכת הסולארית שלנו בלבד. הוא מציג "איך": רוצה להוכיח את האמת באמצעות חקירה, ניסויים, תיאוריות, הנחות, שאילת שאלות, ניתוח, חיפוש הסברים לתופעות שונות (מציאות הענפים – מציאות חושית), ניסיון להבין את החיים ומה תפקידנו בתוכם. לכן המדע הוא שיטה לאיסוף ידע באמצעות תצפית, הסקה וניסוי שיטתיים ודרכי מחקר שנועדו לפתח שטח זה.

"כפי שאין גבול לחלל האינסופי שלי, כך גם אין גבול למוחותיכם.

מחשבותיו של יצור אנוש הן ביחס להבנתו המקיפה ולהתפתחותו.

עוצמת הדמיון של יצור אנוש נמצא ביחס לעוצמת תדרו.

מחשבה הינה ההשתקפות של התקנה האבולוציונית על צופן התודעה."

"ספר הידע", 21/184

בואו לנצח את המגבלה, הקיבעון, הפחד וליצור קיום שלא יכולתם לחלום עליו!!!

NEW BEGINNING - NEW AWAKENING - NEW ENERGY - NEW THOUGHT

ביום שלישי 8/11 נפתח מחזור נוסף. מהרו להירשם לתוכנית הדגל: "להיות מאסטר אוטופואטי": <https://bit.ly/3LloLD7>

ימים מוארים עלינו
שלכם,
ברכה

תוכנית נוספת: "נקודת מפנה": לנצל הזדמנויות בנקודות קריטיות בחיים (משבר, כאב, כישלון, הרצון לשינוי) על מנת לאפשר צמיחה, התחדשות והשתנות.

<https://bit.ly/3pMPU82> תאמו פגישה בהקדם על מנת לסובב את העולם הפוך!!!

תוכנית נוספת: "להיות מנהיג בארגון אוטופואטי": <https://bit.ly/3OIFbfz>